

Warszawa, dnia 21 grudnia 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 583/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

Sędziowie: SO Adam Bednarczyk

SO Jacek Matusik

protokolant: protokolant sądowy stażysta Aneta Dygas

4. przy udziale prokuratora Waldemara Basteckiego

po rozpoznaniu dnia 21 grudnia 2022 r.

5. sprawy J. K. syna J. i E., ur. (...) w W.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 279 § 1 kk

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego i oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

9. z dnia 20 stycznia 2022 r. sygn. akt IV K 547/16

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie na rzecz adw. Ł. J. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

13. SSO Tomasz Morycz SSO Adam Bednarczyk SSO Jacek Matusik

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 583/22	
Załącznik dołącza się w każdym	2		

przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 547/16.		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. K.	Sytuacja majątkowa Dotychczasowa karalność	Informacja e - (...) Karta karna	k.1000 k.1001-1006
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1.	Informacja e - (...) Karta karna	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby i podmioty, nie będąc		

		kwestionowane i nie budząc żadnych wątpliwości.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Oskarżony zarzucił zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie uprzedniego umorzenia postępowania dotyczącego tej samej osoby i czynu, jak również rażącą niewspółmierność kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wbrew twierdzeniom oskarżonego Sąd Rejonowy nie dopuścił się jakichkolwiek uchybień, w tym błędu w ustaleniach faktycznych, słusznie nie stwierdzając przeszkód do pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej. Podnoszony przez oskarżonego zarzut miał mieć związek z uprzednim umorzeniem postępowania o ten sam czyn popełniony przez tę samą osobę. Tyle, że w niniejszej sprawie nie miało to miejsca, a co za tym idzie nie zaistniała powaga rzeczy osądzonej. Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, oskarżony zawiadomił o popełnionym przez siebie przestępstwie kradzieży z włamaniem do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W., co znalazło odzwierciedlenie w</p>		

opisie czynu, mającym zostać popełnionym w nieustalonym czasie w 2008 r. Dopiero później, podczas eksperymentu procesowego, oskarżony podał, że ów lokal mieszkalny w rzeczywistości znajdował się przy ul. (...) w W.. Jak ustalono, do przestępstwa w tym miejscu faktycznie doszło w dniu 3 stycznia 2009 r. Powyższe znalazło wyraz w kolejnym opisie czynu.

Z tych względów w dniu 27 czerwca 2016 r. prokurator wydał prawomocne postanowienie, którym umorzył śledztwo dotyczące pierwszego zdarzenia i przedstawił oskarżonemu zarzut dotyczący drugiego zdarzenia.

Wprawdzie okazało się, że zawiadamiając o popełnieniu przestępstwa oskarżony miał na myśli to samo przestępstwo, jednak z formalnego punktu widzenia postępowania te dotyczyły czegoś zupełnie innego. W tym miejscu wskazać należy, że

determinanty takie jak miejsce i czas są niezwykle istotne, pozwalając wykreować i opisać określone zdarzenie historyczne wraz ze wszystkimi wynikającymi z tego faktu konsekwencjami. Nie można przy tym zapominać, że oskarżony dopuścił się wielu przestępstw, w tym z art. 279 § 1 kk, mogąc przecież dokonać kradzieży z włamaniem do lokali mieszkalnych znajdujących się w pobliżu i w zbliżonym czasie, zabierając stamtąd podobne przedmioty. Nie sposób zatem przyjąć, że zaistniała negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 7 kpk przemawiająca za uchynieniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania. Z opisanych wyżej względów nie doszło bowiem do prawomocnego zakończenia postępowania dotyczącego tego samego czynu tej samej osoby.

<p>Odnośnie zarzutu rażącej niewspółmierności kary wypowiedziano się poniżej, rozpoznając identyczny wniosek obrońcy w tym zakresie.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania, ewentualnie wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania bądź kary ograniczenia wolności i zawieszenie jej wykonania do czasu opuszczenia przez niego zakładu karnego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z opisanych wyżej i poniżej względów wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		

3.2.	Obrońca zarzucił zaskarżonemu wyrokowi rażąco niewspółmierność kary.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut był bezzasadny. Rażąco niewspółmierność kary sprowadza się do znacznej dysproporcji pomiędzy wymierzoną karą, środkiem karnym lub nawiązką a taką represją, która powinna być wymierzona, aby w odczuciu społecznym uznana została za sprawiedliwą. Nie każda więc nietrafność wymiaru środka represji karnej uzasadnia zmianę orzeczenia. Zarzut rażącej niewspółmierności jest zasadny wtedy, gdy kara, środek karny lub nawiązka wprawdzie mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, ale nie uwzględnia w sposób właściwy okoliczności dotyczących ich				

wymiaru (art. 53–56 kk). Zarzut ten może dotyczyć wyboru rodzaju kary, środka karnego, nawiązki lub innego środka albo ich wysokości, czy też niezastosowania np. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 stycznia 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 143/20, „rażąca niewspółmierność, zachodzi tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary”. Sąd Okręgowy podziela również pogląd Sądu Apelacyjnego w Poznaniu zawarty

w wyroku z dnia 3 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKA 211/20. Wskazano w nim, że „zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy - gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należyte stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary. Trzeba pamiętać, że zgodnie z art. 438 pkt 4 kpk ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”. Chodzi tu więc przy wykazaniu tego zarzutu nie o każdą różnicę co do

wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować”.

Tym samym dopiero wykazanie rażącej niewspółmierności kary, a więc istnienia wyraźnej dysproporcji między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary, uzasadnia korektę zaskarżonego wyroku przez sąd odwoławczy. Mając powyższe na uwadze, orzeczonej wobec oskarżonego kary nie sposób uznać za rażąco niewspółmierną.

Czyn z art. 279 § 1 kk jest zagrożony karą pozbawienia wolności, której dolna granica wynosi 1 rok a górna 10 lat pozbawienia wolności. Przy czym

w sytuacji działania w warunkach recydywy z art. 64 § 2 kk sąd jest zobligowany wymierzyć karę w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną, przede wszystkim za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym również z art. 279 § 1 kk, poważnie i regularnie naruszając porządek prawny. Nie odstraszył go od tego nawet wielokrotny pobyt w zakładzie karnym. Przestępstwa popełniał zarówno przed, jak i po przypisanym mu czynie. Ponadto przestępstwo, którego się dopuścił, polegające na kradzieży z włamaniem do lokalu mieszkalnego, cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Z tych względów wymierzona mu kara

nie mogła być karą,
której nie odczuje.

Wprawdzie
oskarżony sam
zawiadomił o
popelnionym przez
siebie przestępstwie,
przyznał się do
niego i nie utrudniał
postępowania w
żaden sposób, jak
również podjął
współpracę z
organami ścigania
zmierzającą do
pociągnięcia do
odpowiedzialności
innych sprawców
podobnych
przestępstw, jednak
stosując
nadmierzające
złagodzenie i
wymierzając mu
karę 10 miesięcy
pozbawienia
wolności Sąd
Rejonowy wziął
to wszystko pod
uwagę. Gdyby nie
wskazane wyżej
okoliczności, to
oskarżony musiałby
się liczyć ze
znacznie surowszą
sankcją, co najmniej
karą pozbawienia
wolności w
wysokości
przekraczającej 1
rok. Oczekiwana
przez obrońcę kara
ograniczenia
wolności bądź kara 1
miesiąca
pozbawienia
wolności, podobnie
jak wnioskowana
przez oskarżonego

<p>kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania bądź kara ograniczenia wolności z zawieszeniem jej wykonania do czasu opuszczenia przez niego zakładu karnego, byłyby rażąco łagodne i przeto niesprawiedliwe.</p> <p>Postawa oskarżonego związana z ujawnieniem popełnionych przez siebie i innych przestępstw została nagrodzona, jednak nie można zgodzić się na tak daleko idące premiowanie, którego de facto by nie odczuł. Nie zmienia tego fakt, że przedmiotowy czyn został popełniony wiele lat temu. Tym bardziej, że od tamtej pory zachowanie oskarżonego nie uległo poprawie, skutkując wymierzeniem mu kolejnych kar bezwzględnego pozbawienia wolności, które odbywa.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego</p>	<p># zasadny</p>		

wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności, ewentualnie kary 1 miesiąca pozbawienia wolności.	# częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z opisanych wyżej względów wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 547/16.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Sąd Okręgowy nie dopatrył się jakichkolwiek uchybień, w tym błędu w ustaleniach faktycznych i rażącej niewspółmierności kary, które mogłyby skutkować zmianą, a tym bardziej uchYLENIEM zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania. Z tych względów kwestionowane orzeczenie utrzymano w mocy.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II-III	Z uwagi na fakt, że obrońca z urzędu reprezentował oskarżonego w postępowaniu odwoławczym, należało na jego wniosek przyznać należne mu wynagrodzenie. Jego wysokość wynikała z rozporządzenia w tym zakresie. Co zaś się tyczy kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, to	

	zwolniono go od nich, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa. Oskarżony jest pozbawiony wolności i nie osiąga dochodów, a zatem obciążanie go tymi należnościami byłoby bezzasadne.
7. PODPIS	

0.1.1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 547/16.		
0.1.1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana
0.1.1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie o sygn. akt IV K 547/16.		
0.1.1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana